

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Dissertatio Philologico-Critica De Annis Achasiae
Jvdaeorum Regis, Ad concilianda Loca Scripturae 2. Reg.
VIII. 26. & 2. Chron. XXII.2.**

**Schröder, Johann Joachim
Böhme, Johann Christian**

Marburgi Cattorum, 1715

§. XII.

[urn:nbn:de:bsz:31-130541](#)

Ita regnavit Achasia filius Jehorami Rex Iehudae. Cujus matri nomen Hathalia nata Homri, agentis quadragesimum secundum annum, cum Achasia regnaret, qui uno anno regnavit Jeruschalaimis. Quae quidem solutio ab illa R. Jose, aliorumque, primo loco §. VIII. adducta, quoad sensum non discrepat, eo quod nomen Homri hic ad totam familiam, in qua ipse primus regnavit, pertinere, in notis asserunt. Sed cum loca ibidem in subsidium citata probandum nullo modo probent, & ista verborum trajectio, ut recte observavit Cl. Mejerus, valde dura sit, ut textu vim inferat, conciliatio illorum jam dudum rejecta est. Eaque de causa minus adhuc admittenda videtur opinio Doctissimi Usserii, qui, retenda Tremellii trajectione, loco agentis reposuit agens, ut non ad Omrin sed Athalam istorum 42. annorum aetas referatur: quia talis hypothesis nulla ratione demonstrari potest, eoque sensu non **בְּהַרְבָּעִים וְשָׁתִים** sed **בְּהַרְבָּעִים** dici debuisset. Neque tandem locum habere potest illorum explicatio. qui istos 42. annos ad Joramum referunt, verba vers. 1. & 2. ita reddituri: *Achasia filius Jehoram regis Iude, qui filius 42. annorum erat. Achasia in regnando ipsum.* Quia sic conjunguntur dividenda, & dividuntur conjungenda, immo bis Jorami anni triginta duobus vitae anteaetiae, & s. regiminis determinantur, ne dicam, quod tunc verba **בְּמֶלֶכְךָ** sine annis vel aetatis vel regiminis alias epochae, quales alias ubique addi reperies, nullum fundunt sensum. Sed haec de variis virorum Clarissimorum nodum istum Gordium solvendi modis dicta sufficient.

§. XII. Cum itaque in omnibus hactenus allatis conciliandi modis jure merito aliquid desideres, in quo Viti Doctissimi vix sibi ipsis satisfacere potuerunt; restat, ut eam, quae nobis magis commoda videtur, difficultatis solutionem nunc subjiciamus. Ea autem ex nexus versus

וְמֶלֶךְ אֲחֹזָה בֶן יְהוּדָה וְמֶלֶךְ אַרְכָּעִים וְשִׁתִּים שָׁנָה אֲחֹזָה בֶן מְלָכוּ וְשָׁנָה אַחֲרָה:
 מלך ירושלים ושב אמו עתליהו בירת עמריה: i. e. Et
regnavit Achasia filius Joram regis Iuda, nati quadraginta annos, & duos annos Achasia erat in regnando illum, (cum regnante illo,) & annum unum regnavit solus Hierosolymis, & nomen Matris ejus Athalia, filia Omri. Qua demum explicatione admissa nobis videntur omnia sibi satis constare. Sic enim tollitur difficultas & ἐναντιφάνεια inter utrumque Scriptorem Sacrum, ita ut in libro Regum de annis aetatis Achasiæ, in Chronico autem praeter annos Joram σύγχρονον integro biennio patris & filii regimen describatur. Sic porro manet literalis & propria verborum significatio, servanturque vocum ordinaria construatio, ordo, & Charakteres Chronologici ad unum omnes. Nec est, ut dubitemus hac ratione versus istos se immediate sequentes ita jungere, ut in secundo de eodem subiecto adhuc sermo sit de quo in primo, id quod in Sacra Scriptura, maxime in libris historicis, sexcenties fieri videmus, in quibus ejusmodi Appositione nihil frequentius; Neque etiam adversa esse potest haec explicatio illis, qui cum Judacis distinctionem juxta Accentus Θεοπνεύσω Ebrae vindicant; cum & ipsi Judacie[n]ex nexus & contextu Gen. 1: 30. verba הַשְׁׂעִיר in Birchat Hammason ad initia Capitis sequentis legi velint, Ita Deut. 25: 2, 3. בְּמִסְפֵּר אַרְבָּעִים וָיכנו ad numerum 40 percutiet *eum*. Rashi ad h. l. & Jalkut p. 298. col. 3. ex Maccot cap. 3. p. 22. col. 2. cuius antiquitatem sensus collige ex 2. Cor. 11: 24: Eodem modo Exod. 13: 3, 4 legunt: לֹא יַאכְל כְּמַצֵּח & non commedetis fermentum, hodie. vid. Misch. Pesach. c. 9. §. 5. in Comment. Majm & Bart. & necessario Jehoschuae 13: versu 3, וְהַעֲלִי jungitur voci מִתְּמִן versu 4. vid. Talm. Cholin. c. 3: p. 60, col. 2. Een Jacob

Jacob pag. 733. Conf. Auctor. Libri Chiddusche Agadot R. Schemuel Edels p. 97. col. 2. Ita quoque Prov. 18: 5. טוב להשות צדיק במשפט in Taanit vid. Een Jacob f. 125. & similia plurima: multo minus offendere hæc expositio potest istos, qui omnem auctoritatem & fidem modernæ codicis Hebraci distinctioni, ut recentiori, adimunt, quales sunt plerique, si non omnes, mendum huic loco subesse putantes. Ita certe Anni 32. & 8. Joram superiori capite bis, vers. 5. & 10. adscripti, nunc in unam summam collecti exprimuntur. Si objicias vocem שנה eo sensu post Arbeus requiri, observa, illam saepe quidem redundare, ut Chron 21:20. חשה 930. anni, Gen. 5: 5. & alibi, non raro tamen etiam semel omitti, & commode subintelligi, maxime si eadem vox statim sequatur, ut Chron 21:20. בן שלשים ושתי שנה קארת שנה ושלש שנה erat, adeoque etiam h. l. Jehoram rex Iuda filius quadraginta annorum erat, etiamque anno regnando illum. Copulam & simpliciter & adversative sententias jungere, nemo est qui nesciat. Biennium autem istud de regimine Achasie, una cum Patre duobus vitae ejus extremis annis suscepito, asseri, constabit ex capitibus antecedentibus versu 15. ubi Joram ad mandatum Divinum ex literis Eliae denunciantur calamitas publica ex invasione hostium & morbi gravissimi. ימים שנות ימים על שנה ימים על ימים ויהו לימים מימים וכעת צאת integrum, unde versu 19. ויהו לשנות ימים משנת ימים ויהו לימים שנות ובעת צאת הקץ לשנתי ימים: perrexit enim de anno in annum, adeo ut quo tempore exhibat terminus ille, completis annis duobus, conf. Gen. 41: 1. & Lev. 25: 29, 30. nec non Aben Esta & Raschi ad loc. cit. Eo itaque tempore Achasie, anno actatis vicefimo, maxime opportunum, quia immo necessarium erat, ut aegrotanti

Patri

Patri, & vexato ac hostium incursionibus labanti regno succurreret princeps haereditarius, במלך in regnando illum, seu cum regnante illo, seu cum regnaret adhuc ille, np. Pater ejus Joram. Infinitivus enim ille diversas istas significaciones non excludit, vid. 1.Sam. 13. 1. & 2. Chron. 29.3. idem quod למלכות 2. Chron. 16.1. & alibi. His positis cetera satis clara & extra controversiam videntur esse posita.

ANNEXA RESPONDENTIS.

- I. **P**uncta vocalia & Accentus Hebraeorum Talmude antiquiora sunt.
- II. Ipsumque Esram Θεόπνευσον Auctorem habent.
- III. Sed praeter distinctionem etiam regendo legentium tono inservisse manifestum est.
- IV. Unde est, quod Accentuatio una non semper integrum sententiam capere possit.
- V. Anthropomorphitis peiores sunt, qui exinde quod Deus creaturis quibusdam dedit corpus, ipsum quoque tale habere argutantur.
- VI. Non Deum sed Non-Deum concipiunt, qui non aequi simplicissimum atque perfectissimum concipiunt.
- VII. Cum neque de Deo & rebus Divinis sana Ratio fallat vel unquam fallatur.
- VIII. Quare & illi Spinozismo patrocinantur, qui mundum ex Deo productum somniant.
- IX. Particulae autem ή, ει & ιξ non materiem semper, sed Efficientem etiam causam saepe indigitant.
- X. Ipsaque Scriptura S. non raro ἀρχαιωτατῶς profert, quae θεοτεωτῶς intelligenda sunt.

F I N I S.